

VAN TAC

TEMPORARY ART CENTRE
EINDHOVEN
MAGAZINE / OKT-2004

01

INHOUDSOPGAVE/ COLOFON	EN ER WAS TAC...	EN ER WAS TAC...	EN ER WAS TAC...	EN ER WAS TAC...	TACGENOOT/ MOONIQ	TACGENOOT/ MOONIQ
1	2	3	4	5	6	7
WEEK VAN HET ONTWERP 2004	WEEK VAN HET ONTWERP 2004	INTERVIEW/ PAUL PANHUYSEN	INTERVIEW/ PAUL PANHUYSEN	HET NIEUWE ROLLEN	HET NIEUWE ROLLEN	HET NIEUWE ROLLEN
8	9	10	11	12	13	14
MUSIC IN PROGRESS	WORK IN PROGRESS	WORK IN PROGRESS	WORK IN PROGRESS	CORAM SUSTAINABLE DESIGN AWARD	INTERVIEW/ JOHN KÖRMELING	INTERVIEW/ JOHN KÖRMELING
15	16	17	18	19	20	21
INTERVIEW/ JOHN KÖRMELING	INTERVIEW/ JOHN KÖRMELING	MASTERCLASSES	VERDER IN TAC TJEDENS DE WEEK VAN HET ONTWERP	TERUGBLIK/ EXPOSITIE FRANK MALCORPS	VOORUITBLIK/ LET'S MEET AFRICA	MADE IN HOLLAND
22	23	24	25	26	27	28
MODULAR CAR	MODULAR CAR	MODULAR CAR	MARK MINNEBOO OPROEP VRIJWILLIGERS	PROGRAMMA TAC WEEK VAN HET ONTWERP 2004		
29	30	31	32	33		

VANTAC is een uitgave van TAC, Temporary Art Centre, Vonderweg 1, 5611 BK Eindhoven, T 040-2461325, www.tac.nu, info@tac.nu.
 Voor informatie aangaande deze publicatie: vantac@tac.nu

Eindredactie en organisatie Loek Daemen **redactie** Charlotte Florack, Erwin van der Meer (De Boekenmakers) **beeldredactie** Loek Daemen, Mariëlle Mijs **teksten** Chriz van de Graaf, Kyra Fooy, Rachel Rusin, Claartje van den Broek, Esther Fransz, Jasper van Gerwen, Fulco treffers, Loek Daemen, Mattijs Gevers, Mark Minneboo, Penha Rosa, **ontwerp basislay-out** Made in Holland (Mariëlle Mijs) **grafisch ontwerp** Made in Holland (Mariëlle Mijs) **illustratie omslag** Anouk Bax **fotografie** Joris Klinkenbijl, Bram Saeys, Norbert van Onna, Penha Rosa, Mariëlle Mijs, Loek Daemen **druk** Drukkerij De Witte BV, eindhoven **oplage** 2250 **met dank aan** Marga Janse, Erik de Haas, Willem-Jan Renders, Norbert Heijl (Made in Holland), Nancy van Galen en Jeroen Boselie (Grafico de Poost), John Jansen en Vincent Carree (Triffid), Monique Priem (mOOoniQ), Jurgen van Zachten (Locografix), Wendy Vosmeer, Joost Maas.

EN ER WAS TAC

HET TEMPORARY ART CENTRE BESTAAT NU RUIM EEN JAAR. EERST WAT VOORZICHTIG EN BESCHIEDEN, MAAR LANGZAMERHAND STEEDS DUIDELIJKER AANWEZIG IN DE STAD. MET EEN FLINK AANTAL ACTIVITEITEN EN EEN GROTE GROEP CREATIEVE HUURDERS IS EEN START GEMAAKT MET EEN NIEUWE BROEDPLAATS VOOR DE KUNST IN EINDHOVEN. HET NIEUWE CULTURELE LABORATORIUM BIJDT PLAATS AAN MEER DAN TIEN ZALEN EN RUIM 80 ATELIERS, WERKPLAATSEN EN KANTOREN.

Het TAC bevindt zich in het pand waar we jarenlang de Philips personeelwinkler leeg kochten (wie kon er niet aan een pasje komen?) en waar het Van Abbemuseum tijdelijk een onderkomen vond. Sinds de start is onze ambitie en de animo van buitenaf sterk gegroeid. Dit uitte zich in een enorm aantal aanvragen voor atelierruimtes en zaalhuur voor uiteenlopende evenementen.

SEIZOEN 2003-2004

Sinds de oktober 2003 vonden hier verschillende programma's plaats. Bijvoorbeeld een modeshow met lancering van het tijdschrift van het Young Designers Network, EternallyYours (24 uren congres met oa Brian Eno en Joep van Lieshout), diverse Alice-bijeenkomsten, Muziek uit het Lab (door de Zesde Kolonne) en een festivalweek van United-C. Verder was er nog de huurders-tentoonstelling Reactie, presentaties van Design Academy studenten en theater van de Fontys Academie voor Drama en het oud-en-nieuwfeest i.s.m. Candy en EHVConnected.

Daarnaast zijn sinds begin 2004 ruim 90 mensen in het pand getrokken die van TAC hun werkplek hebben gemaakt. Schrijvers,

architecten, kunstschilders, modeontwerpers, fotografen, grafisch en industrieel vormgevers, muzikanten en webdesigners en alle tussenvormen zijn inmiddels vertegenwoordigd.

STILTE DOOR DE STORM

Deze storm van activiteiten en mensen heeft er voor gezorgd dat het aan tijd heeft ontbroken om iedereen op de hoogte te houden van wat er gaande is. De kans is groot dat u iets geweldigs heeft gemist. Onze excuses daarvoor. De tijd is echter gekomen dat we u op de hoogte gaan houden van de ontwikkelingen in het pand en de programma's die er plaatsvinden.

EEN MOOI GEBOUW VOOR CULTUREEL EINDHOVEN

Het eerste jaar in dit mooie klassieke gebouw heeft fantastische ervaringen opgeleverd. Het TAC is trots dat het met zo'n groep creatieve vechters aan de slag kan en op het pand dat we nog mooier gaan maken dan het al is. We willen onszelf, de kunst en de cultuur blijven ontwikkelen. Soms door tegen de stroom in te gaan, soms de stroom te voeden met nieuwe impulsen. We zijn de gemeente, eigenaar van het gebouw, dankbaar

voor het vertrouwen in onze organisatie en in het culturele klimaat in het algemeen. De waardering voor een goede onderstroom van creatieve makers om deze stad nieuw leven in te blazen wordt daardoor steeds duidelijker.

VANTAC NAAR PETRICOMPLEX

TAC in de huidige vorm is Temporary. Het doel is om in 2006 te starten met een grote renovatie/verbouwing. Dan moet de toekomstvariant van TAC ontstaan: het Petricomplex. Deze toekomstige broedplaats heeft naast werkplekken en podia / expositie-

ruimtes ook ruimte voor woningen. TAC kan daarom beschouwd worden als de tijdelijke verschijningsvorm van het Petricomplex. In samenwerking met woningstichting SWS en de gemeente Eindhoven wordt, in overleg met onze bureaus van de Venotseflat, gewerkt aan de realisatie van het Petricomplex. Op dit moment wordt daar op stedenbouwkundig niveau invulling aan gegeven. Op korte termijn moeten meer concrete plannen en plannen volgen. Dat alles in de verwachting dat de tijdelijke broedplaats zich ontwikkelt tot een laboratorium dat continu vernieuwt en experimenteert.

RUIMTE 45_MAUURICE BLOK

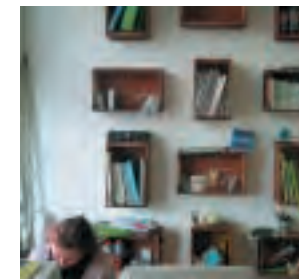
RUIMTE 11_GRAFFICO DE POOST

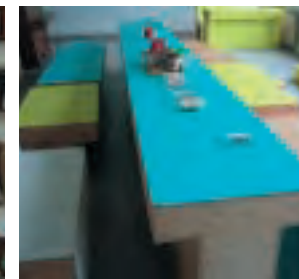
DOE IETS

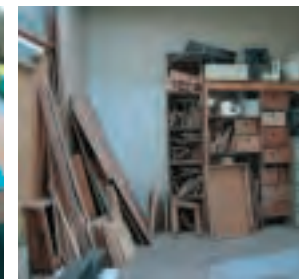
KANTINE_LAMP_RACHEL V. OUTVORST/ KARIN V. LIESHOUT

RUIMTE 127_DENOVO-DESIGN

KANTINE_MEUBILAIR_MARJAN VERBOEKET

RUIMTE 29_JOOST VAN BLEISWIJK

RUIMTE 108_ERIK DE HAAS

RUIMTE 132_AARON VAN ERP

ZAAUSEL_MAUURICE BLOK

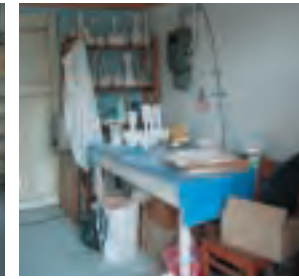
KANTINE_SNIJPLANK

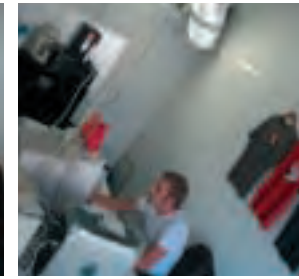
RUIMTE 02_MADE IN HOLLAND

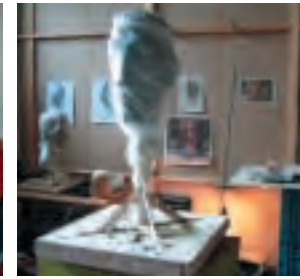
RUIMTE 40_LATU

RUIMTE 54_MARJIE VAN DER PARK

RUIMTE 110_LUTSEN/ BIEP EN LÚ

RUIMTE 56_SARGE MEULMAN

KANTINE_WENDY VOSMEER

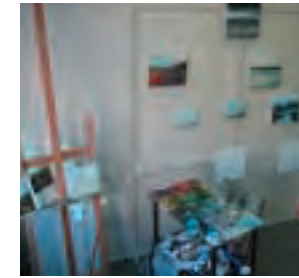
RUIMTE 71_KYRA FOOY

RUIMTE 102_KIM VAN LEUKEN

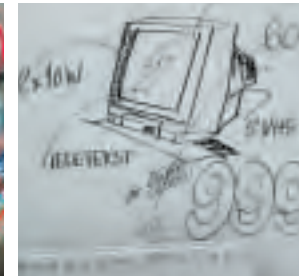
RUIMTE 16_NOVADI

RUIMTE 102_MARISSA VAN MOURIK

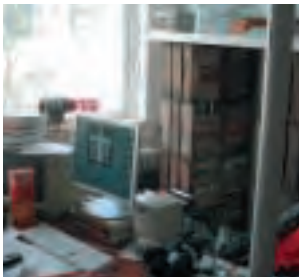
RUIMTE 118_FLESSION/ ARCHITECTUUR ATELIER

TAC_MUUR

RUIMTE 114_MARJAN VERBOEKET

RUIMTE 119_HOUSE OF CONCEPTS

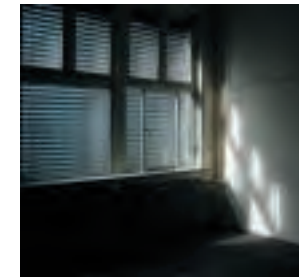
RUIMTE 54_MARJIE VAN DER PARK

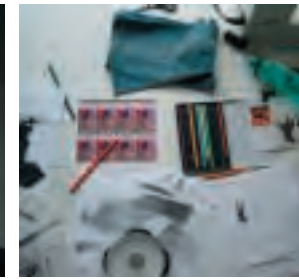
KANTINE

RUIMTE 42_GIJS VAN BON

TAC_LEEG

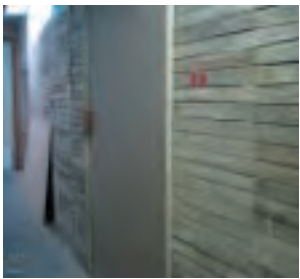
RUIMTE 104_KIM VAN LEUKEN

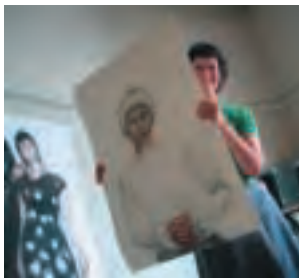
RUIMTE 56_SARGE MEULMAN

RUIMTE 104_KIM VAN LEUKEN

RUIMTE 29_JOOST VAN BLEISWIJK

RUIMTE 100_ANOUK BAX

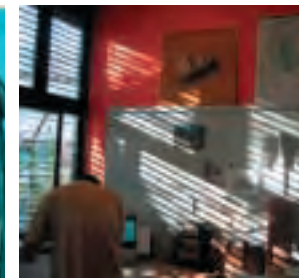
RUIMTE 29_JOOST VAN BLEISWIJK

RUIMTE 83

RUIMTE 106_HANNEKE MANDERS

RUIMTE 23_UARCHITECTS

RUIMTE 02_MADE IN HOLLAND

KANTINE

Ik heb weet van een stad, die haar plaats niet kent

Ik ken een dorp, die haar plaats niet weet

Maar een Plaats...

zonder Dorp of Stad te zijn,

is altijd

Eindhoven

Uit: GreyTones, door mOOnIQ

Eindhoven. De stad neemt in het dagelijks werk van Monique Priem (mOOnIQ) een belangrijke plaats in. Geboren en getogen is ze hier niet, maar in haar mening is ze waarschijnlijk positiever over de stad dan menig rasecht Eindhovenenaar. 'Veel mensen klagen over Eindhoven, maar ik niet', verklaart ze, om er gedreven op te laten volgen: 'Er is zoveel creatieve energie en groei in deze stad. Echt een stad die volwassen aan het worden is, en waar daardoor heel veel kan.'

Het typeert de grafisch vormgever (34), die met haar huidige opdrachten en ideeën vrijwel continu bezig is met wat binnen Eindhoven actueel is. Zo maakt ze een boek met dvd over het convenant E-plus dat de gemeente Eindhoven en de TU/e met elkaar sloten, geeft ze in zestien pagina's haar visie op Eindhoven in het boek Grey Tones dat met de Week van het Ontwerp wordt uitgegeven en wil ze een film maken over creativiteit in Eindhoven naar aanleiding van de plannen voor Strijp S.

Dat laatste ligt momenteel even stil. 'Ik wilde die film maken naar aanleiding van de herontwikkeling op Strijp S, dat volgens de plannen een creatief bolwerk moet gaan worden. Het idee was om een kunstzinnige filmdocumentaire te maken waarin heden, verleden en toekomst worden gemixt tot een creatieve en culturele levensloop van Eindhoven.'

Het idee bleek minder makkelijk uitvoerbaar dan gedacht. 'Misschien was het te vroeg, maar vooral te groot. Er zijn zoveel betrokkenen en ik liep tegen teveel beleidszaken op, te veel politiek, te veel verschillende belangen, vierkante meters en prijzen... ik week daardoor steeds verder af van mijn eigen idee en kon op een gegeven moment het pad dat ik was begonnen niet meer terug vinden en had er genoeg van.'

mOOnIQ is binnen TAC een van de huurders van het eerste uur. Het toeval wilde dat ze net op zoek was naar atelierruimte, toen de ideeën voor wat toen het Petricomplex heette, vorm

begonnen te krijgen. 'Tweeënhalf jaar geleden ben ik als vrijwillig mee gaan helpen om dit op te zetten. Het principe van het Petricomplex was toen vrij nieuw en combineerde wonen, werken en recreëren. Omdat we hier geen woonbestemming hebben, is dit het TAC genoemd – Temporary Art Center. Met de herontwikkeling van dit gebied zal straks misschien alsnog het Petricomplex ontstaan.'

Hoewel ze officieel grafisch vormgever is, begint de autonome kunstenaar in haar zich steeds meer naar voren te dringen. 'Ik heb een zwaar registerende hobby en neem bijvoorbeeld altijd een camera of videocamera mee. Daarnaast wil ik meer gaan schilderen, want ik merk dat een schilderij mij meer doet dan een printje van een grafisch ontwerp.' Ze vervolgt enigszins verontschuldigend: 'Ik raak soms een beetje uitgekeken op het grafische. Ik wil graag een verhaal vertellen en merk dat dit in een grafische opdracht niet altijd kan. Het is in veel gevallen toch vaak beelden en teksten rangschikken.'

En voor mOOnIQ speelt meer dan alleen het beeld een rol. Haar zus noemde haar naar eigen zeggen vaak 'zwaar op de hand', omdat ze vaak nadenkt over het leven en de zin daarvan. 'Ik ben altijd op zoek geweest naar waar ik mee bezig ben in het leven', verklaart ze. 'Ik wil graag dat iedere dag zin heeft, en dat je iedere dag iets doet wat het onthouden waard is. Dat zie je het meest als je zelf iets produceert, want iedere keer als je een tekening terugziet krijg je daar een gevoel bij. Daarom maak ik ook vaak foto's: gewoon om momenten vast te leggen.'

Nadenkend vervolgt ze: 'Ik heb best veel eigen werk, maar omdat je dat tussendoor doet, is er niet echt een proces zichtbaar. En als je in opdracht werkt komt dat evenmin naar voren, want daar kan je niet je hele persoonlijkheid in kwijt. In mijn 'vrije werk' hoop ik straks eindelijk een ontwikkelingsproces te zien.' Enthousiast: 'Ik sta te trappelen om te ontdekken wat er dan uitkomt!'

De naam mOOnIQ is in dat opzicht misschien wel typerend, in die zin dat deze geleidelijk tot stand is gekomen en dus een ontwikkelingsproces laat zien. 'In eerste instantie had ik alleen 'mOOn'. Een verwijzing naar de maan, omdat ik die heel mooi vind: iets wat iedere dag terugkomt, maar door de maancyclus wel iedere dag anders is. Ik vind ook niks zo fijn als op een zomeravond naar de maan, en sterren, kijken – de relativering dat je op een bolletje zit.' De iQ heeft ze later aan haar naam toegevoegd. 'De Q als initiaal voor Quality, maar in het logo zo geschreven dat het ook het omgekeerde 'Quit'-tekentje van de computer is. En pas later kwam ik erachter dat met een 'i' ertussen mijn naam Monique compleet was.'

Een aanzet naar een ontwikkeling in haar vrije werk is per ongeluk ook haar bijdrage aan het boek Grey Tones geworden, dat binnenkort uitgegeven wordt in het kader van de Week van het ontwerp. In het boek geven twaalf grafisch ontwerpers in zestien pagina's hun visie op Eindhoven. 'Door de film over Strijp S had ik het net even helemaal gehad met het thema Eindhoven, en ik heb daarom een heel persoonlijk dagboek gemaakt in plaats

van een echte visie op deze stad. Voor mij was het heel fijn om een keer zoveel van mezelf in een opdracht te leggen.' Grappend: 'En uiteindelijk staat er nog op iedere pagina het woord Eindhoven - ik ben tenslotte een ontwerper in Eindhoven - dus aan de opdracht heb ik toch voldaan.'

Ondertussen is ze ook bezig met betaalde opdrachten, waarvan het boek over het convenant E-plus tussen de gemeente en de Technische Universiteit de belangrijkste is. Ondanks het feit dat dit geen vrij werk is, boeit het onderwerp haar wel. 'De gemeente en de TU/e hebben dat convenant gesloten om studenten en medewerkers van de TU/e hun visie op Eindhoven te laten geven. Want op de TU/e zit heel veel kennis, die bij gemeentelijke beslissingen vrijwel niet gebruikt werd. Een opvallende uitkomst is bijvoorbeeld de visie op hoogbouw. Eigenlijk zeggen studenten dat Eindhoven dat helemaal niet nodig heeft. Er is ruimte genoeg. Dat er toch gebouwd wordt is puur vanwege het imago van grote stad dat Eindhoven wil. Terwijl de conclusie vaak was dat Eindhoven toch eigenlijk een groot dorp is.'

VAN TAC

IN PROGRESS

WEEK VAN HET ONTWERP

ZO ZEG! JULIE ZIJN WEL VEEL VAN PLAN! DAT ZIJN BEHOORLIJK WAT ARTIKELLEN! IT IS MIJN EIEND AUGUSTUS... WAARNEER MOET IT KIJKEN...

IN DE LAARTE WIEF VAN SEPT NAAR DE DRUKKER... HMM... EN HEBBEN OUKER DAN AL TEKST EN BEELD... NOG NIETS? ... MOET ALLEMAAL NOG GESCHREVEN WORDEN... EN BEELD?... MOET OORLOG BEREID WORDEN... WIE SAAT DAT ALLEMAAL DOEN? -> LOEK!

MOU LOEK, DAT WORDT FLINK AANPOTEN!!! Zwanger Kai dus nie belien: Chris Kaya Debesy Kikie IK HAD JULIE TOCH AL GEZEEN DAT DE DEADLINE VOOR HET AANLEVEREN VAN DEFINITIEVE TEKST EN BLD 13 SEPT IS!

DAT WETEN JULIE TOCH HE... ANDERS LST DE VAN TAC MOEDERST EIEND SEPT, BIJ DE DRUKKER...

wordt 17e ik moet nog even watschrijvers regelen... Loek

DAT GAAT OOK DUS NIET WAKEN... DUS DRUKKER MAAR BELLEN EN EEN WEEK LATER AANLEVEREN... WORDT VOOR MIJ DUS OOK FLINK AANPOTEN... WIE GAAT IT TOEWANIGEN DRUKKER?

De Witte do 29.

tekst Mariëtte Mijns en Loek Paemen

JA KLOPT MAAR HEBBEN WIE OOK NUG ANDERE ERTOES DAN ALLEEN PORTRAITFOTOS?

Tja ik heb om foto's van werk gevraagd... DICHT BIJ EIGENLIJK OOK AL... MAAR WELKE FOTO GAV?

Dre van Marc is wel OK (Bram Saeyns)

Dat interview wel dinget kan er wel uit. Heeft toch niks te melden

TOONDE, IT IS WEL HAEL VEEL TEKST HE? MET LIJKT ME RED OP WAT MIJN BEELD TE LATEN ZIEN... WAT DACHTEN JULIE VAN BIJ EEN SPREAD MET IMPRESSIEFOTOS VAN HE TAC... DUS VAN DE ATRIEKERS, DE RIJZEN, DE KANTINE, DE TIAN, EN WERKE VAN DE HUURKERS... TOCH BELANGRIJK... LATEN ZIEN WAT HIER ALLEMAAL GAANDE IS... EN ALS IT KAN OOK MINIMAAL EENS SPREAD WAAR EEN FOTO ONTART, BIJ VAN DUTWERK WAT DOOR 'VAN TACSEMAKT' IS SAMMAKT... DAN HEB JE OOK EEN W KANTINUM T.O.V. VAN BIJ DE TEKST... KAN DAT? OF MUETEN WE DAN ARTIKELLEN SCHRAPPEN...

fotografen? Dpe t zelf ma

Is de voorkeftal af? NEE!

Hee... die zou vorige week toch al gedaan zijn? Nu kan ik niks laten zien aan mijn moeder! OK, ik heb nog wat tijd

LOAN GA JE MAAR KOFFIE ZETTEN... IN LAEST TROU WEL MIJN BANGE.

Kee! nelk erm JA, EN OOK LAG DIE ONGELUKIG OFT GUMPERMA!

Sorry wordt woensday! halen we het dan nog?

Sorry, maar het is nog niet af interviews komen uiterlijk de 21e En er was TAC... is bijna af! nog even correctieronde endan nailik het 1e

16 correcte toonme... Yep! en Kollieke Körmelij moet met ö en een r, Panhuysen net een s!!

OHN KAN NIET... VOOR DE WEEK MA? 1520 44... NIET OK!

NA DE VERHUIZING VAN ENTR'ACTE NAAR HET NIEUWE VAN ABBE BLEVEN ZE ACHTER IN DE VOORMALIGE KUNSTOPSLAGRUIMTE. LEEG HELAAS. EEN TWINTIGTAL HOUTEN KRATTEN, JARENLANG GEBRUIKT OM DE WERKEN VAN BEROEMDE KUNSTENAARS TE VERVOEREN EN OP TE SLAAN. EEN AANTAL IS INMIDDELS AL VERWERKT TOT BARMEUBEL EN KOMENDE MAAND ZULLEN DE OVERIGEN EVEN DIENST DOEN ALS KLANKKAST, IN DE INSTALLATIE VAN KUNSTENAAR PAUL PANHUYSEN (70). 'IK WERD EIGENLIJK GEVRAAGD OM EEN ANDER WERK TE MAKEN, MAAR IK ZAG DIE KISTEN EN BESLOOT DAT IK HET VEEL LEUKER VOND OM DAAR IETS MEE TE DOEN. OF MEN DAT VERVELEND VOND? KAN WEL. IK BEN NOOIT ECHT BEREID OM COMPROMISSEN TE SLUITEN.'

'De grootste kist die er staat kan ik helaas niet gebruiken omdat de deur van de opslagruimte ooit is verkleind en dat ding kan er dus niet meer uit zonder hem te slopen. Is misschien maar goed ook, want zoals je ziet komt het aardig vol te staan.' Paul Panhuysen komt overeind uit zijn tuinstoel, op het zonovergoten dakterras van het Apollohuis, haalt een Caballero zonder filter uit zijn borstzak en wijst op het A4tje, met de ontwerpschets voor de te bouwen installatie in het TAC. 'Ik had aanvankelijk de opslagruimte zelf op het oog, maar die bleek al aan iemand anders beloofd. De ruimte die ik nu heb gekregen is wat aan de kleine kant, maar met wat passen en meten zal het wel lukken. Ik zal alleen de snaren die ik aan de kisten ga bevestigen, horizontaal naar het plafond moeten laten lopen, want anders kan er niemand de ruimte meer in zonder verstrikt te raken en dat is niet de bedoeling.'

APOLLOHUIS

In 1979 kochten Paul en Helène Panhuysen de voormalige sigarenfabriek aan de Tongelresestraat in Eindhoven. Twee verdiepingen werden omgebouwd tot woning en de begane grond deed vanaf 1980 dienst als ruimte voor tentoonstellingen, concerten, dansvoorstellingen en beeldende kunst. Het Apollohuis, een initiatief van Paul Panhuysen en kunstenaar Remko Scha, werd al snel een begrip. Zeventien jaar lang was het dé plek voor alles wat met geluidskunst te maken had. Vele inmiddels beroemde klankkunstenaars waren er voor het eerst te zien en te horen. Nadat Scha in 1984 naar Engeland vertrok, zetten Paul en zijn vrouw de activiteiten samen voort, totdat in 1997 de subsidiekraan werd dichtgedraaid en het Apollohuis werd opgeheven. Helène nam tot die tijd de praktische zaken achter de schermen waar en Paul hield zich bezig met de programmering en het aantrekken van nieuwe kunstenaars. Paul: 'Kunstenaars zijn vandaag de dag teveel op zichzelf gericht. Waarom niet van elkaar willen leren? Mensen die op het zelfde terrein werkzaam zijn, zouden toch juist blij moeten zijn met elkaars bestaan, in plaats van krampachtig hun werk af te schermen uit angst dat er iemand met hun idee vandoor gaat. In de Middeleeuwen gingen beginnende kunstenaars bij de ouderen in de leer totdat ze op eigen benen konden staan. Niks mis mee. Begrijp me niet verkeerd, ik maak kunst primair voor mezelf en werk graag alleen, maar het Apollohuis is ontstaan door mijn interesse in andere kunstenaars. Wanneer ik tijdens mijn reizen mensen ontmoette die ik bewonderde, vroeg ik ze naar Eindhoven te komen om hier te exposeren. Je moet elkaar een kans geven.'

RITME

Hij studeerde aan de Jan van Eyck academie in Maastricht, werd later directeur van de inmiddels opgeheven Vredeman/ de Vries academie in Leeuwarden en gaf les en lezingen. Maar Paul is vooral altijd autonoom geluidskunstenaar geweest. Sinds de jaren zestig reist hij de hele wereld over om klankinstallaties te bouwen. Meestal op uitnodiging. Aan de hand van architectuur, vorm en klank van een ruimte en de materialen die hij verzamelt op uitdragerijen, bepaald hij wat voor een project het wordt. Paul: 'Ik kijk rond en bedenk wat voor mij de uitdaging zal zijn. Mijn werk is vooral gebaseerd op getallen, systemen, ordeningen en ritme. Sommige dingen kun je alleen in beeld uitdrukken, anderen weer alleen in geluid. Het verschil tussen beeld en geluid is alleen dat beeld eeuwigheidswaarde heeft omdat je ernaar kunt kijken. Geluid is er even, maar is het volgende moment weer weg. Dat fascineert me. Bij de installatie in het TAC zullen op alle zestien kisten, drie keer in een minuut de snaren door een motortje worden aangeslagen. Dat zijn dus 48 snaar-aanslagen in één minuut en dat dan vanuit verschillende plekken in de ruimte. Ik kan van te voren wel een beetje bedenken hoe het zal gaan klinken omdat elke kist verschilt van formaat en ik zal bepalen in welke volgorde de motortjes de snaren aanraken, maar het is voor mij toch ook altijd weer een verrassing hoe het uiteindelijke resultaat zal zijn.'

MAD EMERGENT ART CENTRE

De Stichting MAD (1995) is een kunstenaars initiatief dat fungeert als werkplaats, platform en aanspreekpunt voor Emergent Art: kunst die ontstaat vanuit het spanningsveld tussen culturele en 'cutting edge' technologische ontwikkelingen. MAD richt zich tot kunstenaars, ontwerpers, wetenschappers, technologen, instellingen, publieksgroepen, overheden en bedrijven zowel regionaal, nationaal als internationaal. / www.mad.dse.nl

SOUNDING EMPTIES INSTALLATIE VAN PAUL PANHUYSEN

**16 T/M 26 OKT: TAC / 14.00-22.00 UUR/
OPTREDENS: NOG NIET BEKEND/TOEGANG: GRATIS**

**SOUNDING EMPTIES IS EEN SAMENWERKINGSPROJECT VAN
TAC EN MAD EMERGENT ART CENTRE
VOOR MEER INFORMATIE: WWW.TAC.NU / WWW.MAD.DSE.NL**

**HET
BEELD
VAN
RITME**

HET NIEUWE ROLLEN

EEN GROEP ONTWERPERS HEEFT HET PLAN OPGEVAT DE ROLLATOR EEN NIEUW GEZICHT TE GEVEN. TIJDENS DE WEEK VAN HET ONTWERP PRESENTEREN ZIJ DE ONTWERPEN WAARMEE ZE DE INDIVIDUELE IDENTITEIT VAN OUDEREN WILLEN VERSTERKEN.

Hoe moet je ze eigenlijk noemen: bejaarde, oudere, 65+er, senior? Voor sommigen komt dat erg nauw. Dit soort hypergevoeligheid in woordkeuze verraad meestal een moeizame omgang met de hele groep. We kennen het van de zwakzinnigen die in de loop van de jaren via de benaming 'verstandelijk gehandicapten' tot 'mensen met mogelijkheden' werden gekroond. Onnozel en nietszeggend, maar het geeft de intentie van begeleiders en verzorgers weer: geen term die de collectiviteit en onmogelijkheden benadrukt, maar die juist de potentie en individualiteit onderstreept.

Hetzelfde geldt voor het oudste deel van de bevolking: de senioren. Het gehannes met de benaming duidt ook hier op een zoektocht naar een nieuwe manier om met de groep om te gaan. Het productontwerpbureau Denovo Design, dat sinds een half jaar in TAC is gehuisvest, probeert hierin een bijdrage te leveren. Niet door een nieuwe woord voor 'oudere' te verzinnen, maar met het project Rollator, waarin ze op zoek gaan naar een alternatief voor de eenvormige, uniseks rollator.

De zoektocht richt zich op het benadrukken van de individualiteit van de gebruiker. Manuel Wijffels van Devono Design: 'De

rollator is het verlengstuk van de mens. De mens is divers, maar de rollator is eenvormig.'

Almar Sinte Maartensdijk van Denovo vult aan: 'Mensen die in bejaardentehuizen binnenkomen lopen het risico op te gaan in de massa. Ze verliezen identiteit. Om daar verandering in te brengen krijgen mensen tegenwoordig bijvoorbeeld de keuze tussen een warme maaltijd in de middag óf in de avond. Niet meer allemaal op hetzelfde moment. Ook een bijzondere rollator kan bijdragen in het versterken van de individualiteit.'

Da's waar. Maar hebben gebruikers problemen met de eenvormigheid van de rollator? Ja, zo bleek bij navraag in bejaardentehuizen. Bij de koffiekamer bijvoorbeeld. Een praktisch probleem. Als bejaarden daar na het nuttigen van de koffie vertrekken, staat er een grote groep rollators waaruit ze die van hun moeten pikken. Een hels karwei. En omdat die dingen allemaal een eigen instelling hebben, loopt die van een ander heel onprettig.

Maar zijn er klachten over het gebrek aan individualiteit? Niet echt, omdat mensen niet anders kennen dan het 'sportieve, blauwe ziekenfondsexemplaar', weten de ontwerpers. Tijdens

het onderzoek naar de rollator vonden ze er één beschilderd met een motief wat we kennen van het deltsblauw servies. En er is er nog één van smeedijzer (ontwerp; Floris Lambrechts). Volgens Almar zullen mensen ook niet snel kritiek hebben op de rollator, deze heeft ze tenslotte hun mobiliteit teruggegeven. Des te vreemder dat de rollator kampt met een beroerd imago. Yvonne Kusters, één van de ontwerpers die met de het hulpmiddel aan de slag gaat: 'De rollator is een uitkomst, maar het is ook een stigma dat veel ouderen niet willen dragen. Het aanschaffen van een rollator is vaak het moment waarop mensen aan de ouderdom toegeven. Dat is een grens die ze overgaan.' Almar: 'De paradox is dat toegeven aan de rollator het erkennen van je achteruitgang betekent. Heb je dat gedaan dan kun je juist weer vóóruit. Een andere paradox is de herwonnen vrijheid dankzij de rollator. Diezelfde rollator geeft je het stempel van 'bejaarde'.'

Om deze redenen nodigden de jongens van Denovo Design een tiental ontwerpers uit om in volledige vrijheid na denken over een nieuwe rollator. Tijdens de Week van het Ontwerp exposeren zij hun ontwerpen in TAC.

Een belangrijke bijdrage komt van Bosman, specialist in medische en orthopedische hulpmiddelen in Eindhoven. Zij leveren de rollators waarmee de ontwerpers aan de slag gaan. Ook plaatsen ze bij de expositie een testbaan.

De testrijders zijn professionals. Het zijn bejaarden uit verzorgingshuis Kortonjo. Mensen uit de praktijk, zogezegd.

'Vanuit Kortonjo komen de bejaarden in bussen naar de expositie', zegt Manuel. 'Voor die tijd geven we voor hun een lezing waarin we uitleggen wat we doen. Dit om mensen te enthousiasmeren en te vertellen wat ze kunnen verwachten. Over de opkomst hoeven we ons geen zorgen te maken, zo zeiden medewerkers van Kortonjo. Zij zorgen voor koffie en koek, en dan komen er veel mensen. Lekker koek, welteverstaan.'

Middels de ontwerpen hopen de initiatiefnemers met de gebruikers een dialoog aan te gaan. Om de ontwerper nog meer te verbeteren en kennis te vergaren over de gebreken van de bestaande rollators.

Ook hopen ze dat grote leveranciers van rollators hun naam aan het evenement verbinden. Zij kennen de problemen van gebruikers en zijn zeer geïnteresseerd in de uitkomsten, zo weten de ontwerpers van Denovo Design.

ROLLATOR DE NIEUWE GENERATIE

**16 T/M 26 OKT : TAC / 14.00-22.00 UUR/
 TOEGANG: GRATIS**

**VOOR MEER INFORMATIE : T 040-255 53 09 (DENOVO DESIGN)/
 E INFO@MIJNROLLATOR.NL/ WWW.MIJNROLLATOR.NL**

FLORIS LAMBREGTS BEELDEND KUNSTENAAR

Eén van de ontwerpers is beeldend kunstenaar Floris Lambregts (28). In het dagelijks leven schildert hij, maar eens per jaar begeeft hij zich op het terrein van ontwerp en design. In de buurt van zijn atelier zag hij ouderen voorbij komen met 'ziekenhuisachtige' rollators. 'Alsof iedereen een infuus meedraagt', aldus Floris. Bij dit beeld dacht hij aan zijn 80-jarige oma die te veel 'stijl en schwung' heeft om achter zo'n inspiratieloos ding te lopen. Voor haar bedacht hij zijn smeedijzeren rollator (zie pagina 13). Het is gemaakt zoals dat 120 jaar geleden zou zijn gedaan. Drie maanden was hij ermee bezig. De Bossche kunstenaar maakte zijn rollator al aan het begin van 2004. Via een expositie bij Het festival van de Verwondering in Uden kwam hij in contact met Denovo Design. Het verbaast Floris allerminst dat ook in Eindhoven een initiatief is gestart de rollator een nieuw gezicht te geven, want: 'Ouderen zijn een ondergeschoven kindje.' Om die reden stelt hij graag zijn smeedijzeren rollator tentoon tijdens de Week van het Ontwerp.

DENOVO DESIGN

Denovo Design is twee jaar geleden door Manuel Wijffels en Almar Sinte Maartensdijk opgericht als productontwerpbureau. Sinds een half jaar houden ze kantoor in TAC. Via internet werken ze in een virtueel kantoor samen met een collega in Frankrijk. Het laatste jaar was het bureau bezig met tuinproducten. Het tuinproject begon tijdens de vorige week van het ontwerp. Toen won ze met hun tuinontwerp de Lift Off publieksprijs, een expositie voor jong designtalent. Dat resulteerde in een aantal exposities en mondde uit in een modeltuin op een grote tuinbeurs in Utrecht. Daar maakten ze een kunsttuin met kunstgras, kunstbomen en veel tuinkabouters. Vijftigduizend mensen trokken voorbij aan de tuin. De reacties waren positief. Met deze Week van het Ontwerp is dus het startschot gegeven voor de nieuwe rollator. / www.denovo.nl

Deelnemers project Rollator: Floris Lambregts/ Ghita van Bergen/ Nova Di/ Rommert Calje/ Menno Verheij/ Silee's Workshop/ Guido Ooms/ Infimum/ Marjan Verboeket/ Trifid digital creations/ René Paré/ Auke Jongbloed/ Nicolas Reydel/ Wouter Haarsma/ Anouk Bax & Sanne Jansen/ Latu/ Simeon van Tellingen/ Lisa Klappe/ Denovo Design/ Jorn Mols/ Biep en Lú/ Tsjalke Bouma/ Yvonne Kusters/ Marije van der Park & Jo Meesters.

Rollator is een initiatief van: Denovo Design/ House Of Concepts/ Biep en Lú/ Marije van der Park/ Yvonne Kusters/ Tsjalke Bouma

MUSIC IN PROGRESS

**VAN SCHETS TOT
 DANSPLAAT**

DE MANNEN VAN SERENDIPITY LABS GEVEN IN DE WEEK VAN HET ONTWERP EEN MUZIKALE INVULLING AAN HET THEMA WORK IN PROGRESS. VERSPREID OVER TWEE ZATERDAGAVONDEN ZULLEN ZIJ ONDER DE NOEMER MUSIC IN PROGRESS, TRACHTEN DE TOTSTANDKOMING VAN EEN MUZIEKSTUK TE LATEN ZIEN. MET BEHULP VAN EEN AANTAL GETALENTEERDE EN CREATIEVE MUZIKANTEN GAAN ZE LIVE, OP BASIS VAN ENKELE 'KADERS' EN 'HANDGREPEN', EEN UNIEKE MIX TUSSEN ELECTRONICA EN 'LIVE-INSTRUMENTEN' ONTWERPEN EN UITWERKEN. DE MUZIEK DIE DEZE AVONDEN GEBRACHT WORDT, IS DUS NOG NOOIT EERDER GEHOORD OF GESPEELD.

Serendipity selecteerde voor dit project een vijftal muzikanten, ieder met zijn eigen stijl en achtergrond, maar allen open-minded. Naast Serendipity's eigen Martijn Maas, geven deze avond Remco Doorleijers, Edward Capel, en Richard Smulders acte de présence. Zij nemen in wisselende samenstelling de drums, toetsen, gitaar en blaasinstrumenten voor hun rekening. Verder zal Raimond Gesthuizen, beter bekend als dj Kid Sundance, aantreden met platen, samples en een drumcomputer. Waar echter normaliter met dit soort bezetting vanuit een voorgeprogrammeerd stramen wordt gewerkt, en de elektronica in feite de muziek leidt, is het de bedoeling dat op deze avond alle muzikanten samen ter plekke vorm geven aan de muziek.

Elk van de vijf de muzikanten levert twee concepten aan, van waaruit vervolgens geïmproviseerd zal worden. Zowel wat betreft tempo, stijl en bezetting kan het alle kanten op. VJ Remco Kas gaat tijdens de avonden proberen om door middel van beeld en tekst, hetgeen er zoal op het podium gebeurt aan het publiek duidelijk te maken.

De eerste avond, op zaterdag 16 oktober, staat vooral in het teken van het experiment. De muzikanten zullen meer risico's nemen om te zien wat ze vanuit de verschillende concepten kunnen ontwikkelen. De muziek zal waarschijnlijk 'sferisch' en 'ambient' van karakter zijn. Een week later, op de tweede

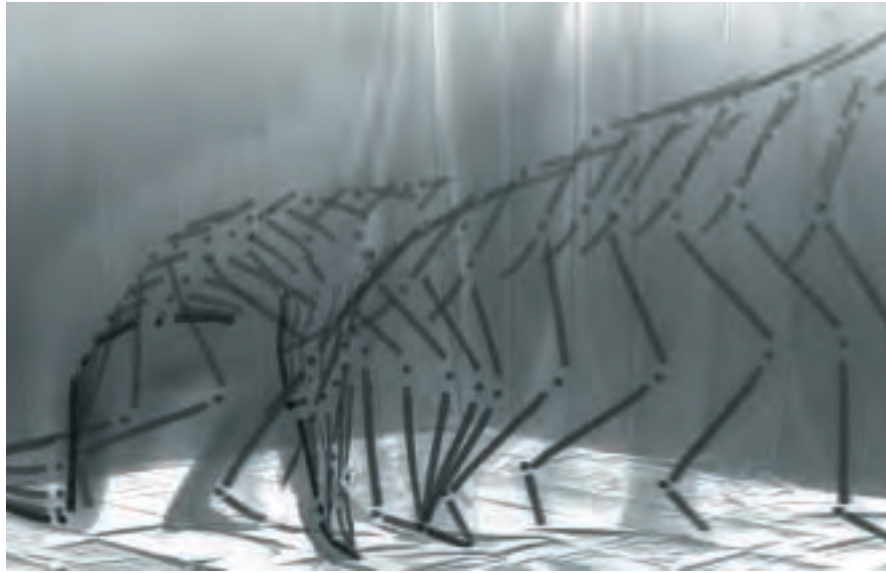
avond, zal de muziek al wat meer vorm hebben gekregen. De muzikanten hebben immers, met de eerste sessie in het achterhoofd, al meer een idee van waar ze uit gaan komen. Het tempo zal wat omhoog gaan en het geheel zal wat meer funky toegankelijk en dansbaar zijn.

Uiteraard is het onduidelijk wat voor stijl muziek er op de avonden gebracht gaat worden, de muziek bestaat immers nog niet. Maar gezien de achtergrond van de muzikanten mag er een mix verwacht worden van jazz, funk, hiphop, soul, psychedelische rock en meer moderne stijlen en technieken. Genoeg ingrediënten dus, nu maar kijken wat ze ermee weten te bereiden. Na de live muziek zal de avond muzikaal verzorgd worden door een DJ.

MUSIC IN PROGRESS

**ZA 16 EN ZA 23 OKT: TAC / 22.00-02.00 UUR/
 TOEGANG: GRATIS**

**VOOR MEER INFORMATIE : WWW.SERENDIPITYLABS.COM/ MIP OF
 WWW.TAC.NU**

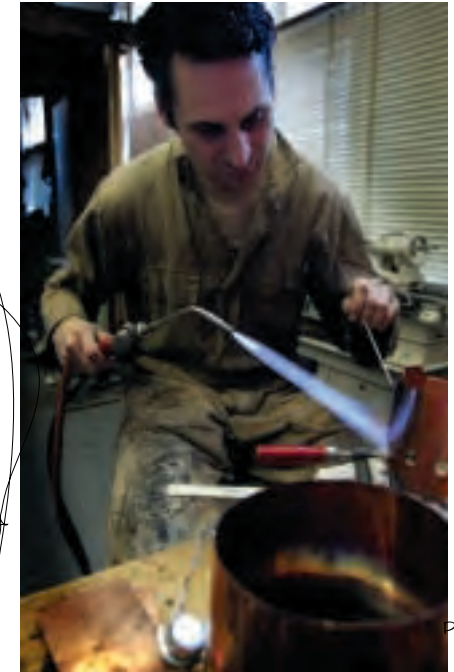

TRACING TIME
THE SUIT 2003
INSPIRED BY
MAREY - 1884-1

MOTION HAS A SHAPE IN TIME

WORK IN PRO GRESS

PROCES TUSSEN
ONTWERPER
EN MATERIAAL

HET THEMA VAN DE WEEK VAN HET ONTWERP IS 'DESIGN IN UITVOERING'. HET PROCES VAN ONTWERPEN STAAT HIERBIJ CENTRAAL. VOOR TAC REDEN OM TE KOMEN MET DE EXPOSITIE WORK IN PROGRESS. EEN INITIATIEF WAARBIJ ACHT VORMGEVERS EN ONTWERPBUREAUS INZICHT GEVEN IN HET ONTSTAAN VAN HUN NIEUWSTE PRODUCTEN EN DE ONTWERPEN WAAR ZE OP DIT MOMENT MEE BEZIG ZIJN. ALLE EXPOSANTEN ZIJN WERKZAAM IN TAC. TWEE VAN HEN NADER BELICHT.

HOUSE OF CONCEPTS NIET GEBOUWD VOOR KANT-EN-KLAAR PRODUCTEN

House of Concepts is een initiatief van Jorn Mols en Klaas-Jan van Hees. Het is een ontmoetingsplek voor ontwerpers waar fascinaties, ideeën en oplossingen samen komen. Kenmerkend is dat ze het ontwerpen op een onorthodoxe wijze benaderen en juist het onderzoek, het ontwerpproces, interessanter achten dan het eindproduct. Een expositie als Work in Progress is ze dus op het lijf geschreven. Op dit moment is House of Concepts bezig met het project "Tracing Time". Een onderzoek naar de relatie tussen beweging en vormgeving. De eerste stappen hiervan waren al te zien in het Temporary Art Centre. Tijdens Work in Progress wordt het vervolg getoond.

Mols en Van Hees werden tot Tracing Time geïnspireerd door het bewegingsonderzoek van de Britse fotograaf Edward Muybridge en de Franse fysioloog Étienne-Jules Marey. Zij maakten aan het eind van de negentiende eeuw gebruik van fotografie bij hun studies naar beweging. Door foto's achter elkaar te zetten werd beweging zichtbaar. Bekend zijn de beelden van een paard dat galoppeert. Voor het eerst werd aangetoond dat een paard tijdens de galop een moment met vier benen van de

grond is. Het inzicht dat beweging in de tijd een vorm heeft, bracht House of Concepts tot het project Tracing Time. De ontwerpers: 'De eerste proefopstellingen werden met beperkte middelen gedaan, maar leverden al fascinerende beelden op. In samenwerking met een bedrijf dat in staat is 3D-beweging te scannen en een bedrijf dat 3D-objecten kan printen zijn we dit jaar weer stappen verder gekomen in de realisering van 3D-vormen uit beweging. Tijdens Work in Progress willen we laten zien hoe vormgeving met de mens als uitgangspunt letterlijk vanuit het proces tot stand kan komen. Het beschouwen van vormgeving op deze manier is in de ontwerperswereld nog een onontgonnen gebied dat oneindig veel mogelijkheden biedt. Heel praktisch uitgelegd kun je zeggen dat je door de ontwikkelingen van deze technieken straks een eigen keukentafel kan ontwerpen door zelf te bewegen. Het voordeel van deze methode is dat je heel ingewikkelde vormen kunt laten ontstaan zonder er hard over na te denken'. Zoals gezegd is een 'af' en commercieel interessant product niet de eerste prioriteit van de ontwerpers. 'We merken steeds meer dat we daar tot in het extreme niet voor gebouwd zijn'. In feite is het proces het product. Work in Progress is daarmee dus een ideale plek om het werk van House of Concepts beter te leren kennen.

Tijdens de expositie zullen ze door middel van fotografie, prototypes van rapid prototyping, en een persoonlijke uitleg de bezoeker inzicht in hun werk geven. / www.houseofconcepts.nl

MARC VAN DE SANDE / SCHOONHEID LATEN ZIEN VAN VERGETEN MATERIALEN EN OUDE TECHNIEKEN

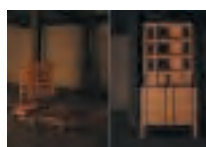
Er is niet één manier om van een idee een interessant product te maken. Daarom laat Work in Progress verschillende manieren van werken zien. In tegenstelling tot de conceptuele, bijna filosofische, benadering van House of Concepts, is Marc van de Sande een ontwerper die vooral werkt vanuit de eigenschappen van het materiaal en de techniek om het te bewerken. Hij is bijna een klassiek uitvinder. Zijn interesse in ontwerpen en maken werd al op jonge leeftijd gewekt. Samen met zijn opa knutselde hij op een zolderkamertje. Van de Sande blikt met zijn werk terug op het verleden. Hij wil oude technieken en materialen nieuw leven inblazen. Niet vanuit het sentiment dat vroeger alles beter was, maar vanuit enthousiasme voor de schoonheid van het materiaal en het

intrigerende van ambachtelijke bewerkingstechnieken. Geïnspireerd door de warme uitstraling van een Turks theehuis, de architectuur van watertorens en zijn voorliefde voor het materiaal koper, werkt Marc van de Sande nu aan een koperen thee-zetter en waterkoeler voor groepsgebruik. Hij wil een product van koper maken dat zowel functioneel als mooi is. Maar dat ook het resultaat laat zien van werken met een duur en bewerkelijk materiaal. Want ondanks de bijzondere kwaliteiten van koper, mooi, karakteristiek en praktisch, wordt het bijna niet meer gebruikt. Een uitgelezen mogelijkheid dus om inzicht te krijgen in de historie van koper en het ambacht om het te bewerken. Veel van het ontwerpen gebeurt tijdens het maken, zegt Van de Sande. Maar gedurende de zoektocht naar praktische oplossingen bepaalt en maakt het product ook zichzelf. Een intrigerend proces tussen ontwerper en materiaal, waarbij de rest van de wereld geen rol speelt. Van de Sande: 'Vaak merk ik dat ik vooral dingen maak voor mezelf, en ik hoop er op dat anderen het dan ook mooi vinden!'

TIJDENS WORK IN PROGRESS IS VERDER WERK TE ZIEN VAN ONDER ANDERE:

Joost van Bleiswijk 'In mijn werk probeer ik de essentie te benadrukken door in vorm, mogelijkheden en waarde een eenheid te creëren. Objecten die doen denken aan een verleden of de moderne geschiedenis plaats ik in een nieuwe context waardoor de waarde wordt versterkt. ' Tijdens Work in Progress is de Emotional Fastlane Factory te zien. Een kijkje in de fabriek van gedachten en uitprobeersels.

NovaDi 'De wenscabine' vertrekt vanuit een voor iedereen in Europa bekend en onmisbaar fenomeen: het mobiele toilet. Het mobiele toilet kampt met een slecht imago. De 'chemische poepdoos' kan wel een imagocampagne gebruiken. NovaDi ontwerp-bureau presenteert op de expo de zoektocht naar het mysterie van het mobiele toilet; geuren, verrassingseffect, functionaliteit, kleine ruimte in groot landschap, braintank, inspiratie, opluchting?

Marijn van der Poll Marijn van der Poll is industrieel ontwerper. Hij ontwierp onder andere de Modular Car (zie pag. 29-32). Onder de naam North Cycles ontwikkelde hij een aantal chopperachtige fietsen die het straatbeeld drastisch zullen veranderen.

Maurice Blok Maurice maakt alles van hout, staal tot beton. Alles wat je maar wilt. Laat er nu net iemand een 7 meter lange tafel met stoelen willen....

Rachel van Outvorst en Gijs van Bon Rachel van Outvorst en Gijs van Bon zijn respectievelijk vrij ontwerper en beeldend kunstenaar. Begin dit jaar hebben beiden dankzij het Prins Bernhard Cultuur Fonds hun creatieve habitat voor bepaalde tijd verlegd naar het hoge noorden. Met als doel de totale context van zijn en werken te verdraaien en even los te zijn van het Hollandse poldermodel. De stilte, rust en natuur aanwezig in Noorwegen heeft tijdens hun aanwezigheid de vrijheid geboden om om te

gaan met wat hen bezig houdt. Daar, temidden van sneeuw, natuur en een kachel, hebben ze gewerkt aan nieuw vrij werk.

Marissa van Mourik Geboeid door eenvoud en gelaagdheid ontwikkelt van Mourik een persoonlijke analyse van haar beeldomgeving door middel van foto's en andere tweedimensionale uitingsvormen.

Kiki Vertaling van verhalen die zich in of rond het huis afspeelen. Soms zelfs de wereld.... Een twist in bestaande vorm, product of verschijnsel. 'Ik maak werk met een autonome, romantische, nostalgische en sprookjesachtige inslag. Mijn werk is illustratief en verhalend. De werkelijke en precieze uitvoering tot een tastbaar object is erg belangrijk, omdat hierdoor de gedachte realiteit wordt. Het is dan ook erg arbeidsintensief en vaak ambachtelijk. Tijdens Work in Progress toont Kiki van Eijk onder meer: Global flag, World Book of Law, World Clock, Portrets of Ancestors en Cocktail Stick

Mariëlle Leenders Als ontwerper is Mariëlle voornamelijk bezig met het ontwikkelen van nieuwe materialen. Haar passie ligt bij de natuur. Ze werkt dan ook voornamelijk met natuurlijke materialen. Daarnaast houdt zij zich intensief bezig met fotografie.

Kim van Leuken Ontwerpster van accessoires en textiel, van visuele trendconcepten en styling. Kim zal ter plekke 'on demand' accessoires ontwerpen en vervaardigen. Het basis-materiaal? Rubber!

WORK IN PROGRESS

16 T/M 26 OKT: TAC / 14.00-22.00 UUR/ TOEGANG: GRATIS

MEER INFORMATIE: WWW.TAC.NU

Douchen zonder water
Coram International, de Robin Hood van de badkamerdesign

OP ONZE ZO GELIEFDE AARDBOL LEVEN ZO'N 1,1 MILJARD MENSEN ZONDER DIRECTE TOEGANG TOT WATER. DE OORZAAK VAN TACHTIG PROCENT VAN ALLE ZIEKTEN WERELDWIJD STAAT IN NAUW VERBAND MET HET GEBRUIK VAN WATER. EEN KRAAN DIE TWINTIG DRUPPELS PER MINUUT LEKT VERLIEST PER JAAR TWEEDUIZEND LITER WATER.

Enkele geëngageerde badkamerontwerpers van Coram uit Geldrop maken zich zorgen door deze sombere feiten. Met hun Coram Sustainable Design Award stimuleren zij ontwerpers in opleiding om creatief na te denken over het verbruik van water in de badkamer. De uitreiking van de prijs is op 21 oktober in TAC, voor maximaal honderd belangstellenden.

Als we het hebben over de ontwerpen die ingezonden worden voor deze prijs, denken we aan een douche met een wastafel die eruit ziet als een cactus en water filtert. Of een meter in de vorm van een vis die bevestigd moet worden aan de doucheslang en steeds levenslozer lijkt naarmate er meer water uit de douche vloeit. In de eerste de beste science fiction film zouden deze ideeën niet misstaan. Voor de organisatie van de Coram Sustainable Design Award kan de realiteit de toekomst wat dat betreft niet snel genoeg inhalen. Marketing manager van Coram, Mels Boom: 'We verwachten van een student dat hij een geheel andere benadering van het baden ontwikkelt, gericht op maatschappelijke veranderingen.'

Op de dag voor de prijsuitreiking -20 oktober- organiseert Coram voor de genomineerden een besloten reeks lezingen en discussies over het gebruik van water. De aandacht gaat dan naar het gezichtspunt van de consument, de producent -de ontwerper- en de overheid. Met als doel dat de ontworpen producten op de markt terechtkomen. Want tot spijt van de organisatie is dat eerder nog niet gebeurd. Op die manier wil Coram dus een breder draagvlak creëren. TAC is daarvoor volgens Boom de juiste plaats, mede omdat de Witte Dame -waar de uitreiking eerder plaatsvond- anders ingericht is en TAC zich beweegt in het undergroundcircuit voor design.

De geschiedenis van de designprijs gaat terug tot in 1998. Tijdens een brainstormsessie voor een afscheidscadeau van twee ex-directeuren ontstond bij Mels Boom en Coram directeur Niels Pilaar het idee om jaarlijks namens hun bedrijf een designprijs van 15.000 euro uit te reiken. Ze voegden daad bij woord en de wedstrijd groeide al snel uit tot een grote internationale competitie, met 263 inzendingen in 1999/2000.

Op zoek naar sociaal-maatschappelijke relevantie besloten de organisatoren na enkele jaren om het milieu bij de prijs te betrekken. Cherish the magic of water, Bathing in light en Bathing as a social experience werden de thema's van 2001 en 2002. Voor Mels Boom was het meest bijzondere milieu relevante ontwerp in de vijf jaar dat de wedstrijd werd georganiseerd Lichee van de Fransman Pierre-Gilles Fourquie. Lichee is een soort gebogen tak, waaraan een reeks vruchtachtige bollen hangen. In de bollen zit een gel waarmee je jezelf kunt wassen, zonder dat je daarbij water nodig hebt. 'Met dit ontwerp wordt een heel andere manier van baden gepropageerd. De vorm mag dan wel nog ver van ons bed staan, het idee opent in ieder geval nieuwe mogelijkheden', vertelt Boom enthousiast.

Dit jaar hebben de deelnemers hun hersenen laten kraken over de thematiek Sustainable bathing: the eco shower. Het nadeel van de milieugeleerde onderwerpen, is dat het aantal inzendingen ieder jaar daalt. Er hebben zich voor deze aflevering slechts 39 deelnemers aangemeld. Dat komt mede door de inleverdatum, die tijdens de eindexamenperiode viel. Maar de voornaamste reden lijkt de aard van de thematiek. Boom: 'Het milieu is blijkbaar geen aantrekkelijk onderwerp, jonge ontwerpers kiezen er liever voor om mooie producten te ontwerpen. Natuurlijk verontrust me dat, in ieder geval ligt hier een taak voor de opleidingen. Daar zal meer nadruk moeten liggen op maatschappelijke relevantie van het ontwerpen. Dat gebeurt bij sommige opleidingen wel maar mondiaal kennelijk te weinig.'

CORAM SUSTAINABLE DESIGN AWARD/ EXPOSITIE

16 T/M 23 OKT: TAC / 14.00-22.00 UUR/ GESLOTEN DO 21 OKT VAN 14.00-16.00 UUR/ TOEGANG: GRATIS

MEER INFORMATIE: WWW.CORAMDESIGNAWARD.NL

NIET VAN JE IDEE AFWIJKEN

DE EINDHOVENSE KUNSTENAAR JOHN KÖRMELING GEEFT TIJDENS DE WEEK VAN HET ONTWERP IN TAC EEN MASTERCLASS. EEN BLIK OP DE KUNSTENAAR EN ZIJN WERK.

'Ontwerpen is voor mij: een idee tot in het extreme uitvoeren. Niet kijken naar schoonheid, want alles is ondergeschikt aan het idee. Dit bijvoorbeeld: de auto als rijdende vloer. (Körmeling wijst naar zijn auto van plexiglas. Een onderstel van een DAF met daarop een vierkante, doorzichtige doos – red.) Toch is de auto pure esthetiek. Dat kun je ook niet laten. Tijdens het bouwen maak je telkens een keuze. Pure functionaliteit kan op veel manieren en met veel materialen. Maar als ik ontwerp, kijk ik alleen naar het idee. Niet naar of het mooi haalbaar is.'

Even voor de duidelijkheid: aan het woord is kunstenaar John Körmeling (1951). Hij woont en werkt in een opvallend hoekpand – met veranda! - bij het bruggetje over het kanaal aan de Tongelresestraat in Eindhoven. De kunstenaar rondde een studie Bouwkunde af aan de Technische Universiteit Eindhoven en maakte de afgelopen twintig jaar naam als uitzonderlijk kunstenaar. Zijn werk, dat zich uitstrekt over disciplines als architectuur, beeldende kunst, stedenbouw, design, planologie en zogenaamde landschapskunst, is over de hele wereld te zien, en is bewonderd in zijn boek 'A Good Book'. De kaft is bladzijde 1. 'Je valt er meteen in'. Het begint met de meest recente werken en loopt terug tot 1981.

Körmeling vervolgt: 'Een ontwerp moet zo duidelijk mogelijk zijn. En als het er lelijk uit gaat zien dan moet dat maar even. Daar moet je maar aan wennen.' Dan lacht hij. Wennen aan de lelijkheid. Lachen om de lelijkheid. Wennen aan de lach.

Het zijn de paradoxen die zich opstapelen tijdens een gesprek met Körmeling.

Even paradoxaal is het begrip 'idee' bij de kunstenaar. Hij laat zich nauwelijks verleiden tot een analyse van het idee achter een idee. Toch lijkt hij net zo enthousiast te worden over een idee dat in een schets op papier is gezet, als over een plan dat daadwerkelijk is uitgevoerd. Wellicht is de schets niet eens nodig. Het idee is voldoende. Met het idee bestaat het. Toegevoegd aan de ideeën-wereld. Alleen nog wachten op een gek met een zak geld die het uitvoert.

Ondanks dit leven in een universum van ideeën verwijst Körmeling voor een verantwoording van zijn werk naar het bestaande. Wat is een goed ontwerp?, is de vraag. 'Kijk hier, dit bord, dat is keigoed', zegt hij. Waarom is het goed? 'Het idee is gewoon goed! Maar waarom is het idee goed? 'Kijk naar dat bord, dan zie je het.' Een interessante cirkelredenering, die wellicht bevestigt dat voor Körmeling tussen idee en uitvoering niet veel zit. De ideeën-wereld valt samen met de werkelijkheid. Is misschien wel de werkelijkheid.

Terug naar zijn werk. Naar de auto die Körmeling tien jaar geleden bouwde. Het is een sprekend voorbeeld van zijn 'duidelijk' ontwerpen. De Eindhovense kunstenaar: 'De vormgeving van auto's is vrij complex. Een auto is in feite een motor, vier wielen, een dak, een deur en een raampje. Toch verandert die vormgeving door de jaren heen. Blijkbaar is dat erg belangrijk. Iedere keer raakt iemand helemaal enthousiast over een nieuwe vorm. De vraag is: waarom raken mensen op dat

moment in de ban van die vorm? Mensen leven om te kunnen sparen voor een auto van een bepaalde vormgeving. Dan schaffen ze het aan om het vervolgens alleen nog maar te poetsen.' Hij vraagt zich af waarom voor een bepaalde vormgeving is gekozen. Waarom zagen auto's er in de jaren zestig vrolijk uit en leken ze naar boven te willen, terwijl de auto's van nu helemaal zijn uitgezakt en aan de grond lijken geplakt? Waarom zijn auto's niet gewoon simpel een rijdende vloer met een doosje erop?

'Die auto heb ik gemaakt. Gewoon een vloer met stoelen die je eraf kunt halen. Er zit een doosje op dat eraf kan. De deuren kunnen eruit, net als bij de lelijke eend in die tijd. En natuurlijk een beetje schuin aan de voorkant om 'em aërodynamisch te maken. Dat is perfect, want de auto verplaatst precies de lucht die nodig is.'

Hij vroeg aan een deskundige op het gebied van aërodynamica van de TU Delft: waarom zien niet alle auto's er zo uit? Het antwoord was: het oog wil ook wat. 'Met andere woorden, het ding ziet er niet uit.' Toch opmerkelijk, want als je met de auto door de stad zou rijden, kijkt iedereen om. Het oog wil overduidelijk de auto van Körmeling.

'Fabrikanten vinden het allemaal oerlelijk. Tot het publiek ze wil hebben. Dan worden ze gemaakt', zegt de kunstenaar.

De wetten van de commercie die zich verplaatsen langs de grenzen wat het publiek op dat moment mooi vindt. Voor Körmeling niet iets om te betrekken bij zijn ontwerpen. 'Ik kan niet ook nog rekening houden met wat anderen mooi vinden. Ik ben er zelf al slachtoffer van. In het mooiste geval, valt mijn

smaak samen met de smaak van de massa.'

Hij verbaast zich over de curves van de smaak. 'Eerst is het niks en twee jaar later wil iedereen het hebben. Dat kan snel veranderen. Neem hier het huis waar ik woon. Ze wilden het slopen, maar ik wilde er wonen. Ik zei: het is het mooiste huis van Eindhoven. Toen werd het een monument en werd me gevraagd of ik wel besepte in wat voor een bijzonder huis ik woon. Nu heb ik allemaal rechten en plichten met betrekking tot het pand. Het is helemaal omgedraaid.'

Het compromisloos ontwerpen van de kunstenaar resulteert in ontwerpen die op het eerste oog nauwelijks uitgevoerd kunnen worden. Zo ook zijn reuzenrad voor auto's. Körmeling werd gevraagd voor Panorama 2000, een millenniumproject van het Centraal Museum in Utrecht waarbij kunstwerken door de stad verspreid zijn en alleen in zijn geheel vanaf de Dom te zien zijn. De kunstenaar bedacht een reuzenrad met vier plateaus voor vier auto's. De auto's draaien rondjes en de inzittenden kijken

uit over de omgeving. 'Ik dacht: als je met de auto in Utrecht komt, sta je meteen vast. Laat ik voor de automobilist iets bedenken waar ze met hun auto in rijden en meteen de kunstwerken kunnen zien.' Hij verwachtte niet dat het reuzenrad gemaakt zou worden. 'Daarvoor ben je afhankelijk van lui die iets écht zien zitten. Die de gok willen nemen. Ik was al bezig met iets anders, maar ze wilden het rad toch maken.'

We vonden een kermisexploitant die reuzenraden maakt. Die heeft ernaar gekeken en zei dat het kan. Al moesten er wel aanpassingen worden gedaan. Het kostte een miljoen gulden.' Het rad was een succes in Utrecht en draaide kort geleden bij een tentoonstelling van Körmeling in Toronto Canada.

Onlangs kreeg hij een prijs in Tokio. Daar zagen ze het rad en wilden het ding compleet nieuw bouwen, gesponsord door een autofabrikant. 'Je beziet vanuit je eigen auto de wereld. Vanachter je eigen vertrouwde dashboard. Het is totale vrijheid die je voelt. Saab is er razend enthousiast over. Ze willen zich er wel mee verbinden. Toen heb ik voorgesteld om ook een splin-

ternieuwe Saab om te bouwen tot bloembak. Overal zitten bloemen: in de auto, de motorkap en onder de voorklep. Dat idee had ik al eerder. Ik noemde het de toekomst van de auto. Dit hebben ze gedaan. Nu geven ze die auto elke dag water.'

Net als het reuzenrad, had hij het idee voor de auto als plantebak lang geleden bedacht. Het maakt hem niks uit. Oude plannen, nieuwe plannen. Het maakt hem zelfs niet uit of hij iets zelf heeft verzonnen. 'Ik jat alles. Maakt me niet uit waar vandaan.'

De toekomst van de auto. Volgens Körmeling is die eindig. 'Dat gekruip op de grond is natuurlijk niks. Misschien gaan we later nog uit nostalgische overwegingen een ritje met de auto maken, net als nu met een paard en wagen. Maar we moeten natuurlijk door de lucht. Een soort balkon waarmee je vliegt. Ze zijn er al. Ze waren er in de jaren vijftig al. Dat is de 'Humminbird', een vliegend platform. Ik kwam dat tegen in zo'n spannend boekje uit die tijd. Ze wilden het gebruiken voor militairen, maar het trilde enorm en maakte te veel herrie. Ik heb met de fabriek in de Verenigde Staten gebeld, maar die was gestopt met de productie. De ontwikkeling van die dingen is doorgegaan in Israël. Ze zouden als bouwkit op de markt komen, maar dat is nog steeds niet gebeurd. Ik wil zo'n ding hebben. Dan maak ik aan mijn huis een platform en kan ik gaan vliegen. Of het mag zien we dan wel weer.'

John Körmeling zal in het kader van de masterclasses tijdens de week van het ontwerp een lezing geven. Lezing met reflectie en discussie aan de hand van werk van John Körmeling. Tijdens de lezing wordt er ingegaan op verschillende ontwerpbeslissingen en onderlinge verbondenheid tussen de werken. Er wordt gefocussed op het moment waarop het idee omgezet wordt in een voorlopig ontwerp en de verdere evolutie van het ontwerp

JOHN KÖRMELING MASTERCLASS

**VRIJ 22 OKT: TAC / 19.00-22.00 UUR / 50
DEELNEMERS / TOEGANG: 10 EURO PP.**

INSCRIFVEN : VIA MASTERCLASS@TAC.NU OF WWW.TAC.NU

HET WORTELSPINET

Tijdens de Week van het Ontwerp zal John Körmeling's Wortelspinet in TAC te bezichtigen zijn. Het Wortelspinet is een muziekinstrument waarbij de toonstelling gebaseerd is op een reeks van wiskundige wortels. Gedurende de week zal een professioneel muzikant trachten het instrument te leren beheersen en te bespelen.

**16-26 OKT / TAC / 24:00 TOT 22:00 (GESLOTEN
18, 19 EN 20 OKT: VAN 14:00-16:00) /
DATA EN TIJDEN OPTREDENS NOG NIET
BEKEND / TOEGANG: GRATIS**

MASTER CLASSES

HOE BELEEF'T EEN ERVAREN ONTWERPER HET MOMENT WAAROP DE GEDACHTE ZIJN WEG VINDT NAAR EEN EERSTE SCHETS OP PAPIER? DE OVERGANG VAN PROBLEEM NAAR VOORLOPIG ONTWERP, HET INSPIRATIEMOMENT. DE MASTERCLASSES DIE IN HET TEMPORARY ART CENTRE GEGEVEN ZULLEN WORDEN BESTRIJKEN VERSCHILLENDE DISCIPLINES ALS ARCHITECTUUR, BEELDENDE KUNST, AUDIOVISUEEL, PRODUCTONTWERP EN TEXTIELE VORMGEVING.

Heb je altijd al eens een kijkje willen nemen in de keuken van een ervaren ontwerper en willen zien hoe anderen omgaan met de problemen en mogelijkheden die in het ontwerpproces verscholen liggen? De masterclasses richten zich op het ontwerpproces binnen verschillende discipline zoals beeldende kunst, architectuur, productontwerp, textiele vormgeving, filosofie en audiovisuele vormgeving. De verschillende 'masters' laten hun manier van ontwerpen door middel van een lezing, workshop, begeleiding of een mix van deze drie.

AUDIOVISUELE VORMGEVING/ LUK SPONSELEE

In de vorm van een lezing zullen verschillende scènes uit bekende films onder de loep worden genomen en bekritiseerd. Wat maakt bepaalde fragmenten nu zo aandoenlijk, emotioneel of juist heftig en overrompend? Er wordt gekeken naar de combinatie tussen audio en video, welke technieken er gebruikt zijn en veel voorkomende problemen bij het maken van een film.

Ma 18 okt/ 20:00-22:00 uur/ 30 deelnemers, € 7,50 p.p.

ARCHITECTUUR/ PEER VAN LING

Deze masterclass zal worden gehouden in de vorm van een workshop waarin een aantal ontwerpmoment zal worden bekeken. Na een korte introductie zullen een aantal ideeën worden uitgewerkt en worden becommentarieerd. In een korte openbare lezing 's avonds zullen de bevindingen van de afgelopen middag worden besproken.

Wo 20 okt/ Workshop van 14:00-18:00 uur/ Lezing van 20:00-22:00 uur/ 20 deelnemers/ € 30,00 p.p.

BEELDENDE KUNST/ THEO JANSEN

Lezing met reflectie en discussie aan de hand van het werk van Theo Jansen. In de lezing zal worden ingegaan op de verhouding tussen techniek en kunst, de evolutie van een idee naar een ontwerp en de verdere uitwerking van de ideeën die ontstaan in de verschillende ontwerpfasen.

Do 21 okt/ 20:00-22:00 uur (ovb)/ 50 deelnemers, € 10,00 pp

BEELDENDE KUNST/ JOHN KÖRMELING

Lezing met reflectie en discussie aan de hand van het werk van John Kormeling. Tijdens de lezing wordt er ingegaan op verschillende ontwerpbeslissingen en onderlinge verbondenheid tussen de werken. Er wordt gefocussed op het moment waarop het idee omgezet wordt in een voorlopig ontwerp en op de verdere evolutie van het ontwerp.

Vri 22 okt/ vanaf 19:00 uur/ 50 deelnemers/ € 10,00 p.p.

De data, tijden en prijzen die hierboven staan vermeldt kunnen nog aan verandering onderhevig zijn. Naast bovenstaande masterclasses staan er nog masterclasses in de planning op het gebied van textiele vormgeving product design en filosofie. Elke masterclass kent een beperkt aantal plaatsen. Voor exacte informatie kunt u terecht op de website van TAC: www.tac.nu
 Inschrijven voor de masterclasses kan via www.tac.nu

VERDER IN TAC TIJDENS DE WEEK VAN HET ONTWERP

EXPOSITIES/ EXPOSITIES/EXPOSITIES

GROW IN PROGRESS - TAK

TAK: staat voor Toegepaste Artistieke Kronkels en bestaat uit jonge creatievelingen die plantaardige materialen gebruiken om hun ideeën vorm te geven. 'Grow in progress': Van zaad tot wortel, stam, blad en tenslotte bloesem. (de) Tak verbindt alles!

16 t/m 26 okt/ 14:00-22:00 uur/ Toegang gratis

Voor meer info: www.tac.nu

DE ONTWERPFABRIEK DAAGT UIT - EXPO

Ter afsluiting van de CKV workshops die door De Ontwerpfabriek in het TAC worden gegeven zullen de ontwerpen die tijdens de workshops zijn gemaakt worden tentoongesteld. De expositie zal daarom gedurende de week in omvang toenemen.

16 t/m 26 okt/ 14:00-22:00uur/ toegang gratis

Info: www.loods12.nl/ontwerpfabriek

ONTWERPSTUDIO WJAC

Ontwerpstudio WJAC toont het ontwerpproces van Taalverhaal 1-2. Stappen als navigatieschema, storyboard, functioneel ontwerp, ontwerpen van de schermen, illustraties en animaties zijn te zien. Taalverhaal 1-2 is een kleuterpakket dat deel uitmaakt van een nieuwe taalmethode voor groep 1 en 2 van het basisonderwijs.

16 t/m 26 okt/ 14:00-22:00 uur/ toegang gratis

Voor meer info: www.wjac.nl

WORTELSPINET

De in 1951 geboren, Architect/ontwerper/kunstenaar, John Kormeling baseert zijn ontwerpen vaak op getallenreeksen. Het Wortelspinet is een muziekinstrument waarbij de toonstelling gebaseerd is op een reeks van wiskundige wortels. Gedurende de week zal een professioneel muzikant trachten het instrument te leren beheersen en te bespelen.

16 t/m 26 okt/ 14:00-22:00 uur (m.u.v 18,19 en 20 okt van 14:00-16:00 uur)/ data en tijden optredens nog niet bekend /toegang gratis.

Voor meer info: www.tac.nu

WORKSHOPS/ WORKSHOPS/ WORKSHOPS

MAD WORKSHOPS NETART

MAD is Laboratorium, platform en provider op het raakvlak van kunst, wetenschap en technologie. MAD presenteert workshops voor kunstenaars waarbij kennismaking met andere soorten mediagebruik de leidraad is. Voor kunstenaars wordt een programma samengesteld waarbij de eigen kunstpraktijk een rol speelt. Hierdoor is het mogelijk eerste stappen te zetten naar de ontwikkeling van een project waarbij internet een rol speelt.

19 t/m 22 okt/ 14:00-16:00 uur/ Deelname € 20,00 pp.

Voor informatie en inschrijving: www.mad.dse.nl

Gast-atelier Frank Malcorps:

'IK HEB HET ER GEWOON ALLEMAAL UIT LATEN KOMEN'

MET EEN DRUK BEZOCHTE PRESENTATIE OP VRIJDAG 20 AUGUSTUS KWAM ER IN TAC EEN PASSEND EINDE AAN HET GASTATELIER VAN FRANK MALCORPS. RUIM 120 BEZOEKERS BEKEKEN ONDER HET GENOT VAN EEN DRANKJE EN EEN HAPJE DE ENORME HOEVEELHEID SCHETSEN EN TEKENINGEN DIE FRANK TIJDENS DE ANDERHALVE MAAND DAT HIJ IN TAC WERKZAAM WAS, HAD GEPRODUCEERD.

Frank Malcorps is museumdocent in het Van Abbemuseum, maar hij is ook kunstenaar. Waarschijnlijk zal hij die werkzaamheden zelf in omgekeerde volgorde noemen. Voor een korte periode huurde hij in TAC het zaaltje waar gedurende de tijdelijke huisvesting van het Van Abbemuseum, leerlingen van de Eindhovense basisscholen werden getraakteerd op speciaal voor hen gemaakte tentoonstellingen.

Geïnspireerd door deze bekende ruimte en de vele actieve kunstenaars binnen TAC kwam Frank tot een onvoorziene productiviteit. 'Ik was benieuwd naar wat die gedrevenheid en daadkracht hadden opgeleverd. Een tentoonstelling zelf creëren, gewoon dingen maken en meteen zelf tonen.' Aldus Willem Jan Renders, hoofd Educatie & Interpretatie van het Van Abbemuseum.

Op 20 augustus zagen we het resultaat. Samen met Chris Manders had Frank een aantal werken uitgezocht en opgehangen in de zaal naast zijn tijdelijke atelier. In de werkruimte was ook nog 'work in progress' te zien. 'Ik heb het er gewoon allemaal uit laten komen', vertelde hij zijn gasten. Die uitspraak kun je heel goed in verband brengen met zijn werk: een stroom van visuele gedachten.

Frank Malcorps was niet de eerste die een tijdelijk atelier huurde in het Temporary Art Centre. Eerder werkte Maarten Baas er aan materiaal voor een expositie in New York. Ook de theatergroep La Main en studenten van de Academie voor Drama maakten gebruik van deze mogelijkheid.

'Het was voor mij een hele vruchtbare periode', aldus Frank Malcorps. 'Deze werkplek is een optimale ambiance om dingen te laten ontstaan. Dat sprak denk ik ook uit mijn werk. Dit was voor mij de plek waar de hele boel samenviel. Ik voelde gewoon de energie van alles wat in dat gebouw gebeurde.'

Malcorps laat de pretentie orde te brengen in de chaos van zijn innerlijk bestaan los. Hij schept een selfmade-wereld die zich op het onderbewuste, de fantasiewereld van het individu richt. De kunstenaar aanvaardt en commentarieert de chaos.

Aan het eind van de jaren negentig worstelde Frank Malcorps met het 'beslotene'. De werken op deze presentatie waren 'opener'. Het lijkt alsof het groeiproces dat Frank doormaakt hem in staat stelt het 'onbevengene', het schier ongrijpbare, aanschouwelijk te maken. Desalniettemin blijft zijn stijl herkenbaar en volwassen en ook onmiskenbaar fris. Jammer dat zijn presentatie maar één dag te zien was.

ALS HET AL NIET IS OM ER ACHTER TE KOMEN WAT 'TOGETHERNESS' PRECIËS BETEKENT, DAN TOCH ZEKER WEL OM EVEN GOED LOS TE GAAN OP DE RELAXTE BEATS DIE UIT DE SPEAKERS ZULLEN SCHALLEN... WIE GRAAG DANST, LACHT ÉN EET(!) KOMT ER NIET ONDERUIT OM OP ZATERDAG 13 NOVEMBER EEN KIKKJE TE NEMEN BIJ LET'S MEET AFRICA ON TOUR. TERWIJL DE HERFSTWIND ONS OM DE OREN GIERT, OPENT TAC ZIJN DEUREN VOOR EEN GOEDE PORTIE AFRIKAANSE HITTE.

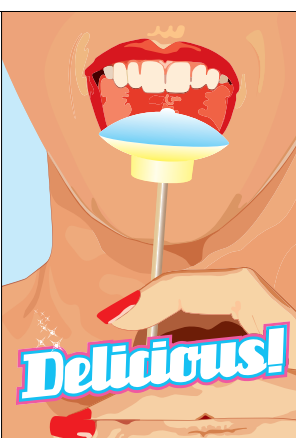
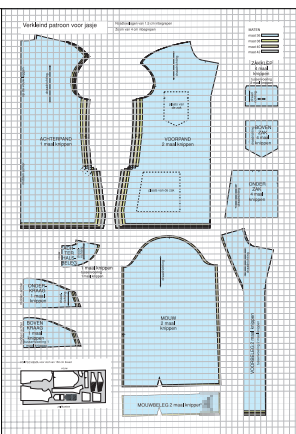
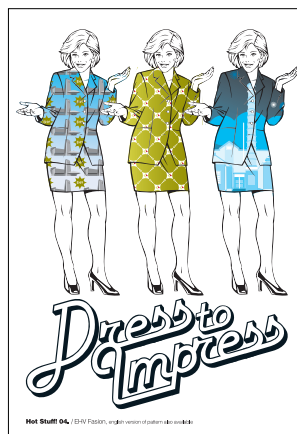
Zelf is ze nog nooit in Afrika geweest, maar dat maakt voor haar niets uit. Joyce Manichand krijgt genoeg inspiratie van alle Afrikanen die ze om haar heen ziet. Sinds 1997 doet ze er alles aan om 'de hang naar het Afrikaanse' bij mensen om te zetten in feesten en evenementen. Met als kroon op haar werk het tweedaagse festival Let's meet Africa dat ze samen met Van den Nieuwenhuijzen in het Beursgebouw in Eindhoven organiseert. Vrolijk doet ze uit de doeken hoe de bezoekers van haar festival naar het evenement toe leven. 'Een Tunesiër was zo enthousiast dat hij na het eerste festival een tent kocht in Tunesië, waarin de mensen op het volgende festival op traditionele wijze thee konden drinken. Er heerst een grote togetherness bij de bezoekers onderling. Iedereen kan zichzelf zijn. Alle Afrikaanse culturen komen bij elkaar op bezoek.'

Tijdens de avond in TAC is de opzet iets anders dan in het Beursgebouw. Er is een presentatie van enkele bands die ook op het festival spelen. De band Dzidzoli komt over uit Gent. De leden zijn echter allemaal afkomstig uit verschillende Afrikaanse landen; uit Ghana, Benin, Ivoorkust en Burkina Faso. Hoewel de bandleden volgens programmeur Peter Hesen 'wel wat verwesterd' zijn, treden ze in traditioneel Afrikaanse samenstelling op. Hesen: 'In Afrika zingen de muzikanten niet,

want dat doet het publiek. Omdat dat hier niet zo vanzelfsprekend is, doen ze het zelf'. Naast de traditioneel Afrikaanse muziek van Dzidzoli, vertegenwoordigt de band Forth Angel de reggae en draaien DJ Solo en DJ House of dread met Afrikaanse en reggaeplaten de avond aan elkaar. Wie moe en hongerig is van alle stevige dansbewegingen, kan zichzelf een energieboost geven met heerlijke Afrikaanse. 'Het moet een ontspannen saamenzijn worden, op deze gezellige culturele avond', zegt Van den Nieuwenhuijzen. Het is de bedoeling dat Let's meet Africa on tour de komende maanden de provincie in trekt als opwarmertje voor het grote festival. De bezoekers van het tweedaagse evenement komen vanuit het buitenland naar Eindhoven om de sfeer te proeven. Nu zoekt de organisatie zijn publiek zelf op. Joyce Manichand: 'We vinden het belangrijk dat mensen hun cultuur en identiteit niet verliezen en hun eigen ik behouden, zonder multiculti tierlantijnen, want we verkopen geen loempia's!'

LET'S MEET AFRICA ON TOUR
ZA 13 NOV : TAC / 20.00-22.00 UUR/ TOEGANG: 7 EURO

VOOR MEER INFORMATIE: WWW.LETSMEEETAFRICA.NL

'This is me', zal een Amerikaan je vertellen als hij je zijn auto toont. Oftewel: 'Deze auto, dat ben ik!' De auto is een statussymbool van formaat en voor veel mensen een uiting van hun persoonlijkheid. Toch heb je als koper weinig invloed op het ontwerp en kun je er niets aan veranderen behalve misschien de kleur en een paar velgen. Dit gegeven was de basis voor de Modular Car: het afstudeerproject aan de Design Academy Eindhoven van industrieel ontwerper Marijn van der Poll.

laire modellen moeten aanbieden. In deze zin was het project een soort voorzetje voor de industrie.'

De Modular Car combineert de kwaliteit en herkenbaarheid van bestaande merken in technisch opzicht, maar biedt wel de mogelijkheid zelf de carrosserie te ontwerpen. Het prototype was een tweepersoons sportcoupé met een carrosserie van poly-utheraanschuim. Door te zagen, te schaven en te schuren kan de auto vervolgens naar eigen wens worden vorm gegeven. Van der Poll: 'Iedere autofabrikant zou één of meer modu-

laire modellen moeten aanbieden. In deze zin was het project een soort voorzetje voor de industrie.'

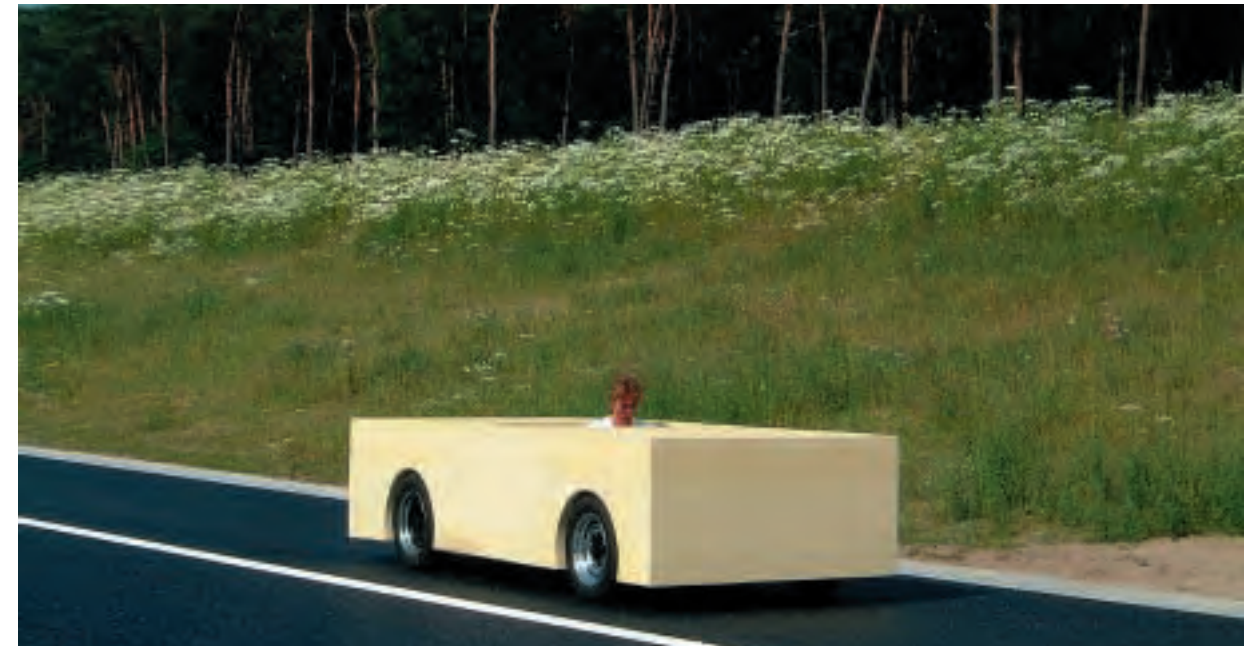
Immiddels heeft de Marcel Wanders Studio de auto aangekocht met de bedoeling er een eigen vorm aan te geven. Op verzoek van Wanders bouwde Van der Poll een tweede model met een houten carrosserie. Hiervoor schakelde hij de hulp in van twee TAC-genoten: Marc van de Sande nam de electra voor zijn rekening en Maurice Blok zorgde voor de constructie van de body. In het laatste stadium hebben Van der Poll en Van de Sande het interieur verder afgewerkt. In twee weken tijd werd de auto geheel opgebouwd en vervolgens verscheept naar Italië om verder te worden afgewerkt. Immiddels is het ontwerp van Marcel Wanders in zijn geheel uitgevoerd en onder tentoongesteld op de expositie 100% Design in Londen. www.marijnvanderpoll.com

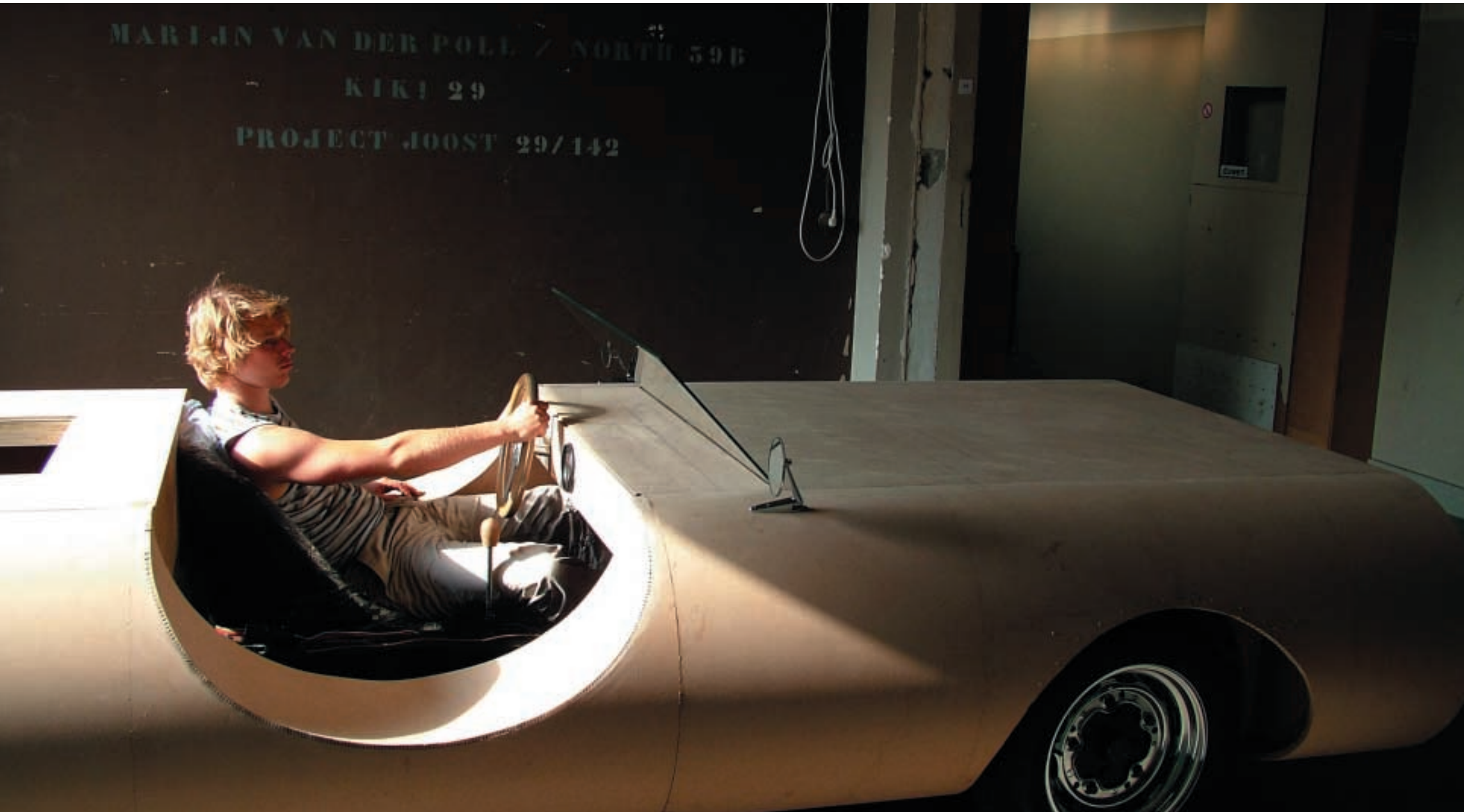
Spreads gemaakt voor het boek GreyTones welke uitgegeven wordt in het kader van de Week van het Ontwerp 2004
Opening expositie en boekpresentatie: za 16 okt/ 15.30 uur/ Willemstraat 16 Eindhoven/ met special guest!!!
Expositie van 17 t/m 26 okt/ 12.00-18.00 uur/ entree gratis/ boek + cd te koop voor 10 euro!

MADE IN HOLLAND
GRAFISCH ONTWERP

NEW IN EHV!

Meer zien?
Bestel dan nu het gratis
Made in Holland boekje!
Kijk op madeinholland.nl of stuur een e-mail met naam en adresgegevens naar:
info@madeinholland.nl

CON-TAC-T / MARK MINNEBOO

5 dagen per week werk ik inmiddels op deze inspirerende plek, in dit inspirerend gebouw. Het is iedere dag een komen en gaan van allerlei verschillende mensen, allen met heel veel energie en geweldige ideeën. Ik vang hen op, denk mee, stel vragen, nodig ze uit en help iedereen weer een stap verder in de verwezenlijking van hun plannen.

De mensen hier staan open voor experimenten en nieuwe samenwerkingsverbanden. Ze willen zich verdiepen in hun eigen werk of juist hun horizon verbreden. De ontwikkelingen in het TAC gaan momenteel heel hard en ik doe mijn uiterste best om iedereen de mogelijkheid te geven zijn steentje bij te laten dragen en mee te laten profiteren.

Het TAC is voor mij de ideale plek om mijn energie en enthousiasme kwijt te kunnen. Iedere persoon met zijn of haar nieuwe ideeën geeft mij meer energie om er samen helemaal voor te gaan. Ik voel me helemaal thuis op deze speciale plek in het hartje van Eindhoven!

Mark Minneboo / Beheerder Temporary Art Centre

VACATURES

Temporary Art Centre is op zoek naar vrijwilligers. De vacatures worden uitgevoerd in teamverband met een grote mate van zelfstandige invulling. De tijdsbesteding varieert, maar is gemiddeld minimaal 3 uur per week.

Op dit moment zijn er de volgende vacatures:

Productieleiders activiteiten om te zorgen dat organisatoren van begin tot eind begeleid worden met en ondersteund worden in hun wensen en ambities in TAC.

Productieondersteuners activiteiten bij de entree bij activiteiten, controle van zalen, hulp bij horeca.

Perschef die in kernteam van communicatie de verantwoordelijkheid heeft voor de relaties met de pers, lokaal en landelijk

Digi-technen die met verstand van hardware en software kunnen zorgen voor ondersteuning van webactiviteiten, extra-net, onderhoud computerinfrastructuur

Klussers technische werkzaamheden om te helpen met verbouwingen in het pand, onder andere aanpassingen in elektra, grote verbouwingswerkzaamheden, leidingwerk, glaszetten, etc

Klussers klein-technisch werk voor schilderwerk, kleine verbouwingswerkzaamheden, schoonmaakwerkzaamheden

Technici licht en geluid die (op termijn) de coördinatie en ondersteuning van licht en geluid kunnen doen

Interesse? Je kunt voor meer info contact opnemen met TAC, T 040 2461325 of info@tac.nu

VAN TAC

TEMPORARY ART CENTRE
EINDHOVEN
MAGAZINE / OKT-2004

01

